

bestemmelsen i forhold til strafferetsplejens regler om ransagning m.v. Det indebærer, at § 71 ikke (uden samtykke) kan bruges, hvis myndigheden har en rimelig grund til mistanke om strafbart forhold, medmindre indgrebet foretages for at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. I langt de fleste tilfælde – også hvor der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – vil tilsynsmyndighedens indgreb blive foretaget med henblik på forureningsbekæmpelse eller administrativ håndhævelse, f.eks. tilvejebringelse af materiale til brug for indskærpelse eller påbud eller for at foretage selvhjælpshandlinger. I den forbindelse bemærkes, at myndigheden i forhold til de administrative håndhævelsesmidler har behov for oplysninger om og dokumentation for de overtrædelser, der konstateres. § 9 kan derfor ikke antages at betyde en begrænsning i anvendelsen af § 71 i forhold til den nuværende praksis.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 87, stk. 1, 1., 2. og 3. pkt. og stk. 3 - 4. Dog er sætningen i § 87, stk. 1, om tilsynsmyndighedens adgang til at medtage produkter og varer udgået, da denne ikke er relevant i nærværende lovforslag, der ikke indeholder hjemmel til regulering af produkter og varer. Tilsvarende gælder bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 87, stk. 3, om politiets adgang til at kontrollere affaldstransporter.

§ 87, stk. 1 og stk. 3, blev indsat i loven med lov nr. 358 af 6. juni 1991, og er siden ændret ved lov nr. 302 af 24. april 1996, samt lov nr. 1373 af 20. december 2004 om ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 72

Bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om hel eller delvis brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn, ved behandling af sager om godkendelse og ved behandling af klagesager.

Det er hensigten med hjemmel i bestemmelsen at fastsætte regler for brugerbetaling for godkendelser og tilsyn efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, svarende til de regler, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 719 af 16. juni 2006 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven. Efter disse bestemmelser skal alle, der ansøger om miljøgodkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelseslo-

ven betale brugerbetaling for udarbejdelsen af godkendelsen.

Det er således hensigten, at reglerne om brugerbetaling for godkendelse fremover også skal omfatte alle der ansøger om godkendelse, inklusive de husdyrbrug under 75 dyreenheder som ansøger om godkendelse. .

Nedsættelsen af miljøgodkendelsesgrænsen fra IPPC-grænsen til 75 dyreenheder medfører således, at de mellemstore brug (75 - 250 dyreenheder) omfattes af kravet om brugerbetaling for godkendelse. Brugerbetalingskravet over for de mellemstore brug sker ud fra ligebehandlingsprincippet, idet alle øvrige godkendelsespligtige virksomheder er omfattet af brugerbetalingsbekendtgørelsen.

Alle husdyrbrug over 3 dyreenheder vil blive omfattet af reglerne for brugerbetaling for tilsyn, uanset om de er omfattet af miljøbeskyttelsesloven eller vil blive omfattet af tilsyn efter denne lov.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 88, stk. 1 og 2, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen er siden ændret ved lov nr. 477 af 30. juni 1993, lov nr. 373 af 18. maj 1994, samt ved lov nr. 395 af 22. maj 1996. Det er hensigten, at bestemmelsen skal fortolkes på samme måde som bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven.

Til § 73

Udover at de i bestemmelsen nævnte krav er tillagt udpantringsret, kan der for disse krav også ske inddrivelse ved lønindeholdelse efter reglerne for personlige skatter i kildeskatteloven, og restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav, som inddrives i medfør af bestemmelserne efter reglerne i opkrævningsloven.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 88 a, der blev indsat ved § 24 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler).

Til § 74

Bestemmelsen i stk. 1, fastlægger regeringens kompetence til indgå overenskomster med andre stater om fællesforanstaltninger for at opfylde lovens formål. Miljøministeren bemyndiges i stk. 2, til at fastsætte regler, der kan opfylde de aftaler der er indgået i medfør af stk. 1.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 89, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen er siden ændret ved lov nr. 302 af 24. april 1996.